

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

exercitia pro morituris. 67. 68. & 69

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER III.

mnam priuatum amorem ad meipsum, & ad
 creaturas, nec non concupiscentias & vitia vni-
 uersa, præsertim inhæsiua, toto corde abnegē &
 mortificem. Imprime mihi tuam crucifixā ima-
 ginem, vt cum te nobilissimo cibo & hospite cō-
 tentus, terrena omnia vt stercore fastidiam, & in
 interiori homine continue inclusus & introuer-
 sus cunctis animæ meæ viribus in te leuatis &
 defixis, tecumq; vnitis, habitem, tibiq; soli va-
 cans & intendens maneam. Cor ab euagatione,
 linguam a verbis inutilibus, & cæteros sensus
 & membra mea ab omnibus inordinatis moti-
 bus, excursibus & excessibus refrenem, & in pu-
 ritate custodiam. In tuis vulneribus nidificem,
 & te crucifixum, patientem & morientem indu-
 am. In sanctis meditationibus, orationibus et lau-
 dibus tuis, charitatisq; siue obedientię operibus,
 totum tempus & vires meas, pure pro tua glo-
 ria & ecclesiæ tuæ salute continue proficiens cō-
 sumam: sicq; tuæ in me operationi nunquam re-
 sistam, sed perfecte locum dem, vt tu pacem &
 gaudium in me habere valeas.

EXERCITIA ET ORATIO- nes pro morituris.

**Oratio deuota pro felici morte obtinē-
da.**

Cap. LXVII.

O Misericordissime domine Deus meus, e-
 go indigna creatura tua te laudo, tibiq;
 gratias ago, & vt omnes homines cum
 omnibus creaturis te laudent tibiq; gratias a-
 gant, desidero, pro omnibus beneficijs tuis, quæ
 mihi & hominibus vniuersis per sanctissimam
 KK humani-

MARGARITAE EVANG.

humanitatis tuæ merita contulisti. Et nunc rogo
 bonitatem tuam dñe Deus meus per eadem la-
 cro sanctæ humanitatis tuæ merita, permitte di-
 uinitatem tuam lucere in me: atq; per omnem
 contemptum, paupertatem & dolorem, quæ in
 omnibus sanctissimis membris tuis, & in san-
 ctissima anima tua, & quinque sensibus tuis
 sustinuisti, dimitte mihi, quicquid vnquam vi-
 ribus animæ meæ, quinque sensibus meis, cun-
 ctisque membris corporis mei in te deliqui. Desi-
 que mihi pie domine, vt hanc infirmitatem &
 pœnam, imo & mortem ipsam tam libèter pro
 tui amore sustineam, sicut tu pro me longe his
 maiora sustinuisti. **O** pater dulcissime, per o-
 rationem illam, quam in cruce pro tuis inimi-
 cis sudisti, dimitte mihi omnia peccata mea. **O**
 domine Deus meus, intende nunc in adiutori-
 um meum, propter cogitationem illam pacis,
 quam super latrone illo tecum crucifixo cogita-
 bas, quum te rogaret, vt eius memor esse di-
 gnareris. **O** omnium mœrentium consolator, &
 via errantium, obsecro te per commendatio-
 nem illam, qua dilectissimam matrē tuam præ-
 dilecto discipulo tuo commendasti, recomen-
 da me nunc eidem dulcissimæ matri tuæ, & a-
 mantissimo illi discipulo tuo, omnique curiæ
 cœlesti. **O** refugium & salus animarum, ecce
 venio nunc ad te, quia creatura tua sum, vnus
 ex eis, pro quibus effundere voluisti preciosissi-
 mum sanguinem tuum. Tuus sum ego, ne de-
 relinquant me, qui idcirco a diuinitate tua ad tē-
 pus relinqui voluisti, vt ego in perpetuum con-
 seruarer. **O** fons vitæ, qui ex diuinitatis vena
 prodixisti, memento nunc qualiter nobilissima
 huma-

LIBER III.

humanitas tua inter mortis angustias siti amarissima cruciabatur, & animæ tuæ desiderium adhuc plura pro me pati sitiebat. Obsecro completur in me desiderium tuū, vnia sc̄q̄ te ipsum mecum, ne pereat in me tam acerbissima passio tua. O totius boni consummator, omnia bona opera nostra tuipe operatus es nobis, vnde & tibi soli omnis honor & gloria exhibeatur. Ecce rogo te per perfectissimum illud opus amoris, quod triginta tribus annis pro hostri redemptione consummasti, implēdo quicquid de te prophetę tui prædixerant, da vt tantum inde fructum consequar, ac si ego ipse hoc pro tui amore fecissem, sicut & tu illud mei amore fecisti: & supple quicquid honorum operū neglexi, quodq̄ toties obiectē posui diuinæ inactiōi tuę, mihi clemēter ignosce. ¶ O dñe Deus meus, vtinā in te nunq̄ peccassem. O Deus Deus meus, vtinā semper homo secundū cor tuū fuissē. O Deus Deus meus, vtinā vel reliquū omne tēpus vitæ meæ pro gratissima voluntate tua expendā. O vtinā vel in hora mortis meæ secundū cor tuū inueniri merear. O vtinā dñe Deus meus hic in tēpore, & illic in æternitate semp̄ pacē & gaudiū in me habere possis. O dñe Iesu Christe, dñe Deus meus, en ego pauper & peccatrix creatura tua te humiliter oro, miserere mei per ineffabilē illam angustia et terrorē, quē nobilissima aia tua sustinebat, quū corpus tuū sanctissimū exire debebat. Tunc em̄ diuinitas tua in maximis illis pœnis te dereliquerat, in quibus nihilo minus tam perfecte in patris tui beneplacitum te resignasti, vt libenter etiam mille annis, & vltra in eadem derelictione, paupertate, contēptu et doloribus propter me

KK ij suspen-

MARGARITAE EVANG.

suspensus manere velles, quo me diuinitati perfecte reconciliares. Atque in hac mortis angusti constitutus, dicebas: Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Etenim o dulcissime domine Iesu Christe cum humili oratione nobilissimam creatamque animam tuam in virtutem increata sempiternaque deitatis tue commedabas, quae eandem benedictam animam tuam post suum a corpore discessum perlustrabat, exhilarabat glorificabatque, adeo ut ex claritate illa diuinitatis tuae, quae ex ipsa radiabat, omnes illi sanctissimi patres in lyngo constituti, gaudio magno et incomparabili perfunderentur. Per haec (inquam) te rogo domine Deus meus, suscipe reuertentem ad te animam meam in manus tuas, ipsique prodesse facias merita sanctissimae humanitatis tuae, quatenus diuinitas tua in ea lucere, eique reatum ad aeternam beatitudinem iter demonstrare dignetur, Amen.

Qualiter ad mortem nos preparare debemus. Cap. LXVIII.

CV M ergo morti nos propinquare sentimus, animum nostrum ad terram promissionis (quae Deus ipse est) conuertere debemus, attendendo videlicet qualiter ille lacte et melle fluat. Etenim secundum diuinitatem suam velut fauus distillans dulcedine plenus. Porro, sicut fauus in omnia, quibus propinquare valet, effluere non cessat: ita & Deus omnipotens in omnes, qui sese ad ipsum conuertunt, & gratius affectuose desiderant, sine cessatione promittit. Est & lac vitalis nutrimenti secundum humanitatem suam, omnium illorum, quibus bona opera

na opera virtutesque deficiunt. Taliter ergo cogitatione & desiderio ad terram viventium, quæ, sicut dixi, est ipse Deus & homo, nos conuertere debemus, recogitando beneficia nobis ab ipso collata, in creando nos, quo videlicet ipsum cognosceremus, amaremus ac frueremur, et per amarissimam mortem suam nos redimendo ac lauando in precioso sanguine suo: volendo in super & desiderando nos perpetua felicitate donare, si pro hoc ipsum deprecemur. Taliter ergo intra nos ipsos dicemus:

Oratio & confessio pro felici morte.

GRatias ago tibi dñe Deus meus, quod Christianus sum, & fidem Christianam teneo. Credo enim, quicquid sancta credit ecclesia tua, atque in hac fide mori desidero. O dñe Deus meus, cognosco ex gratia tua non me vixisse, sicut debui & potui, de quo valde doleo: & nunc omnino profusus volo secundum voluntatem tuam corrigere me omnibus diebus vitæ meæ. Credo etiam, quod dominus meus Iesus Christus mortem amarissimam in cruce pro me sustinuit, & confiteor me saluari nullatenus posse, nisi per sanctissimam mortem ipsius, in qua etiã ob hoc omnem spem meam constituo, eidemque me immergo, inuoluo atque commendo dicens: O pater amantissime, si me occidere decreuisti, occide prius in me omnem iniustitiam & iniquitatem, & omne remoue impedimētum: meque clementer adiuua, vt iusta, patienti sanctaque morte succumbam. O omnipotens & misericordissimè pater, in sanctissimam mortem domini mei Iesu Christi vnigeniti filij tui pono inter me &

KK iij distri-

districtum iudicium tuum, eiusque sanctissimam vitam, passionem, mortem & preciosissimum ac innoxium sanguinem tibi offero pro omni tu perflua & inutili vita mea, pro omnibus malis, quae feci, & bonis, quae omisi. O dulcissime domine Iesu Christe, in amarissimam mortem tuam statuo inter peccata mea, & iustitiam tuam pro amore, pace, scuto, protectione saluoque conductu, ut nunquam ad iudicium tuum nisi modo praefato venire me sinas. Tunc enim comparebo libenter & libentissime.

Quid in hora mortis cogitare debeamus. Cap. LXIX.

DEnique, in ipso mortis articulo cereus accensus nobis in manus datur, per quem Deus & homo significatur. Cera namque sacratissimum corpus eius designat, quod pro nobis ad omnem poenam exposuit: Lychnus vero purissimam animam ipsius, quam propter nos morti tradidit: flamma demum altissimam divinitatem ipsius, quae inestimabili ad nos, etiam antequam creati essemus, amore flagrabat. Porro, sicut flamma ceream cum lychno consumit, sic & Deus omnipotens ex ardentissimo amore, quo ad nos actuabat, corpus & animam suam totaliter pro nobis in omni paupertate, ignominia poenaeque consumpsit. Atque ut hanc passionem & amorem ad nos domini Dei nostri in morte cogitemus, candela nobis cerea accensa porrigitur. Et sicut candela ardere non cessat, nisi aliunde extinguatur, sic nec horum memoria a nobis unquam recedere debet. Sic autem orabimus:

Orat.

LIBER III.

Oratio.

O Domine Deus meus, obsecro te per merita benedictæ humanitatis tuæ, per gaudiosum humanum spiritum tuum, per sanctissimam animam tuam sacratissimumque corpus tuum, permitte sanctissimam, benedictam & dulcissimam diuinitatem tuam lucere in animam, corpus & spiritum meum, & omnes hostes tuos expelle & eijce a me, meque laua in preciosissimo sanguine tuo, & fac me viuere in te. O vita animæ meæ, da mihi nunc viuere in amore tuo ad gloriam tuam. O lumen animæ meæ, respunde nunc mihi, & illumina me. O essentia essentiæ meæ, quæ creasti me, suscipe nunc misericorditer essentiam animæ meæ in diuinam essentiam tuam, in qua ab æterno fui. O pater, in manus tuas commendo spiritum meum, Amen.

Deuota animæ pro sui illuminatione gratiarum actio, & quomodo in anima sua quisque fontem diuinitatis inuenire & conseruare debeat.

Cap. LXX.

Indicauit mihi, o dilectissime, quidam ex peregrinis nostris viam aptissimam, compendiosam & internam ad regnum nostrum deducentem, in cuius viæ extremitate porta Sion, id est, nobilissima animæ portio consistit: que nimirum ex vna sui parte in regali æternitatis ciuitate iacet, ex altera vero in terra corruptibilis carnis. Si ergo per hanc viam ad æternum principium nostrum peruenire volumus ac desideramus, ab omnibus caducis rebus & transitorijs nos omnino denudare, propriamque naturam

KK iij turam